

# Barndomsminnen från Paradiset i slutet av 1950-talet

Kerstin Skoog är dotter till Nils och Gun Törnqvist som var två av de tidiga aktiva i Paradiset. Kerstin, som är född 1952, var mycket ute med föräldrarna och detta är vad hon berättade om den tiden för mig, Anders Wennersten, 28 april 2018. Texten har sedan kompletterats med information given av Tommy Ljusenius.



1959?, Tommy Ljusenius till vänster, Nils Törnqvists rygg  
Eva Ljusenius, Kerstin T och Karin Ahlgren till höger

## Att ta sig dit

Familjen bodde till 1963 på Södermalm, och man tog då en buss som gick från Skanstull och gick till Bruket. Det var vanligt man kom ut på lördagen och sov över till söndagen. Man sov oftast över i det som idag kallas Lillstugan, men då kallades Fogdestugan, även kammaren i stugan användes.

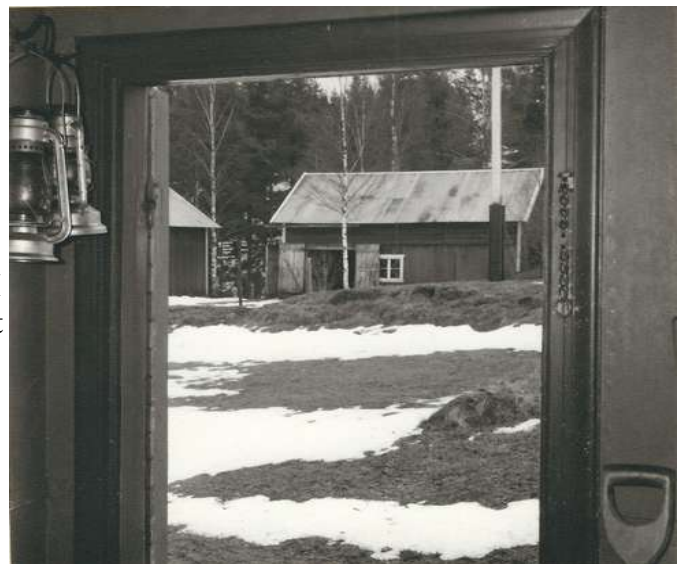
## Tunet och torpet mm

Torpet och Lillstugan fungerade och såg ut som idag, även om det i köket var två våningssängar och det fanns även en sådan i Lillstugan. Utrymmet under lillstugan användes som matkällare. Kerstin gläds att det fortfarande, som då, ligger fönstervadd med eterneller i fönstren. På tunet stod de två torkladorna med sin "sommarsstuga" och vedbod. I det gamla stallet gjordes Gillestugan i ordning under denna tid. I ladnan fanns en gunga och hö på golvet/marken i vilket man kunde hoppa från loften ovanför Gillestugan.

Vatten hämtade främst från "Rubens källa", som gjordes i ordning den torra sommaren 1955. Vattnet från pumpen på gårdsplanen användes inte gärna, då vattnet därifrån var lite dåligt. Bakom torpet fanns ett stort fågelbord framför det uppstickande berget som var en bra lekplats. I backen sydost om torpet åkte man skidor på vintern och det talades om att göra den till en slalombacke. Ovanför backen fanns en enorm myrstack och stigen där kallades också myrstigen.

Leden från Tornberget gick annars inte bara dit utan gick till stigen mot Trehörningen nedanför backen mot Trehörningen. Den stigkorsningen kallades korsningen Kungsgatan-Vasagatan

Kerstin minns också tornet vid Tornberget lite svagt, att det mindre var heldåligt men att hon gick upp i det större.



## **Aktiviteter och lekar**

Vistelserna var främst under sommarhalvåret med utflykter i skogen, grillning vid eldplatser, städning av torpet och röjning omkring. Även vintern var det besök och då tillkom skidåkning. Kerstin minns att ett stående inslag på våren var en vandring med blinda, och hur imponerad hon var att de kunde känna lukten av vitsippor som ställts in på borden i gillestugan där de drack kaffe efter vandringen. Hon minns Valborgselden vid nuvarande parkeringen då pappa Nils höll tal.

Kerstin hade två jämnåriga flickor som lekkamrater. Arne Ljusenius dotter Eva och Karin Ahlgren. I kammaren byggde de kojor med sängfiltarna, på tunet leken "döden" när man skulle kasta stenar inom en fyrkant och naturligtvis var logen med sin höskulle och gunga rolig lekplats.

Att uppleva grodynglen i Trehörningen var förstås ett återkommande inslag på våren och att bada på sommaren. Att bada i Ådran var vanligt, men den hade nackdelen att den branta backen tillbaks var så brant att man blev svettig igen